

Anke Teunissen (1975), documentairefotograaf en researcher

Documentairefotografie, langere tijd werken aan een onderwerp, dat doe ik het liefst.

Mijn eerste grote serie was *Nestblijvers*. In 2003 begonnen, in eerste instantie bij twee Drentse boerenzonen die het bedrijf van hun ouders hadden overgenomen en die 'tussen de koeien nooit een vrouw hadden gevonden', en later voortgezet in heel Nederland, van Limburg via Noord-Groningen tot Oostzaan. Het bleek al snel dat bijna iedereen wel een nestblijver kent. Een oom, iemand uit het dorp, de overbuurman.

De nestblijvers – het is een koosnaam – gaven me meestal alle vrijheid, ik mocht overal en alles fotograferen. Ik lette vooral op de interieurs, die vaak decennialang onveranderd waren gebleven. Bedacht door moeder en vader en door de huidige bewoner alleen aangevuld met iets hedendaags als een flatscreen-televisie.

In 2005 besloot ik samen met Iris Pronk, met wie ik jarenlang voor het tijdschrift *onzeWereld* de rubriek 'Aanschuiven' maakte, dat er een boek *Nestblijvers* moest komen. Uitgeverij Waanders uit Zwolle wilde het graag uitgeven. In november 2006 werd het eerste exemplaar uitgereikt door Wim de Bie (die ook het voorwoord heeft geschreven) aan nestblijver Koop Schiphorst-Haalweide. Later deed ik de research voor een documentaire over drie van de nestblijvers uit het boek, geregisseerd door Juul Bovenberg, eveneens getiteld *Nestblijvers* en uitgezonden door de IKON.

Voor de serie '*Koffie & shag*' ben ik op dezelfde manier te werk gegaan. Ik wilde mensen ontmoeten die om welke reden dan ook op straat leven zonder dat ze met een grote verslaving of psychische stoornis kampen. Naar aanleiding van een televisie-item bezocht ik de 'zusters Augustinessen' op de Amsterdamse Warmoesstraat. Via een van hen kwam ik in contact met Henk. Henk leeft al jaren op straat. Vroeger was hij orkestleider en docent op een middelbare school, hij had een koophuis, was getrouwd en heeft twee kinderen. De echtscheiding, de alimentatie, de vaste lasten en zo nog een paar dingen waren er de oorzaak van dat Henk zijn vertrouwde leventje opzij zette. Hoewel hij het bestaan als dakloze zwaar vindt en 'elke dag het oeverloze gezeur' van de andere daklozen moet aanhoren in de vele inloophuizen die Amsterdam rijk is, kan hij er ook van genieten. Henk heeft me zijn verhaal verteld, ik heb dagen met hem opgetrokken en via hem heb ik allerlei andere mensen leren kennen die hetzelfde deden en die ik ook vrijuit mocht fotograferen. Ik heb Anne-Gine Goemans (Anton Wachterprijs 2008). Simon Vinkenoog schreef naar aanleiding van de foto's het gedicht '*Zonder Eigen Dak*'. Het is de bedoeling dat het geheel wordt uitgegeven.

De verhalen interesseren me minstens zo veel als de foto's. In opdracht van het Openlucht Museum in Arnhem maken we (het zelfde team als nestblijvers de documentaire) een serie filmportretten over migranten. In 2009 zijn er zeven films over Nederlanders in het buitenland te zien. Ik, als researcher, ben hiervoor op zoek gegaan naar een oorlogsbruid in Canada, een jong gezin in Hongarije, een Friese boer in Canada die nu een van de belangrijkste Friese Paardenfokkers van Noord-Amerika is, pensionado's aan de Spaanse Costa del Sol, een achter-achter-achterkleinkind van dominee Van Raalte die in 1847 het stadje Holland in Michigan stichtte en een Gronings echtpaar waarvan de vrouw al tachtig jaar in het Philips-huisje in Drents Dorp in Eindhoven woont. De volgende serie filmportretten zal over immigranten gaan.

Naast deze grotere projecten werk ik ook in opdracht. Het gaat dan vaak om reportages en portretten. Enkele van mijn opdrachtgevers zijn:

Het Prins Bernhard Cultuurfonds, Oerol, PWN, Kluwer uitgevers, Zorgmarkt, 2025, ABN AMRO, Esta, IDFA, AM wonen, onzeWereld, hockey.nl, Agis, Rabobank, NICAM, Skrien, Mediapartners, Gorilla Media Group en het Openlucht Museum Arnhem.